

SAMOOSM (8) *nm*

sa- (7), sã- (1) *BudNT*; teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w samo-).

sg m N (*praed*) samoosm (5). ◊ [G samoosm(e)go.] ◊ A samoosm(e)go (3).

Sł stp: samoosm(y), samosm(y), Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Sam z siedmioma innymi, w osiem osób; *octavus PolAnt, Vulg (8) : SeklKat V3v*; Iż Noe sámoośm wkrzyni álbo korabyu záchował fye od potopu *KromRozm II m4v*; Y Itáremu świátu nie przepuścił/ ále Noego sámoośmego opowiedaczá íprawiedliwości záchował *BibRadz 2.Petr 2/5; BielKron 5v; RejPos 244v*; iż nieczyłty duch wygnány/ iesliby fię do onego domu zkąd wyfzedł wrocił/ tedy fię weń nie sám ále sámoośm wprowadza. *BudNT przedm a4; WujNT 2.Petr 2/5, Aaaaaa2v; [UstKościel 99v; PostępekPrCzart 41; CzechZwierśc 13; także go poimáli/ potym sámoośmego ścięli BielKron 1597 500, 709]*.

KW, (LWil)